

NA GRIČU STOJI MOJ GRAD

Jaz – Lena Leticija Grgič sem živela s svojim očetom, grofom Ivanom Martinom Grgičem, na gradu Hrastovec. Živela sva sama, saj mi je mati umrla, ko me je rojevala. Z očetom sva se imela lepo, a mislil je, da sem žalostna, ker nimam mame in ženske družbe pri odraščanju. Tako je oče čez čas spoznal grofico Zofijo Eleonoro Ivniško. Kmalu sta se poročila in skupaj z očetom sva se preselila na Eleonorin grad v Limbuš. Tako sem dobila mačeho.

Oče je trgoval z vinom iz limbuških vinogradov. Kmetje so morali veliko in trdo delati v vinogradih. Ukazovala jim je Eleonora, ki je bila do vseh nesramna, zlobna in žaljiva. Težko sem opazovala izčrpane kmete, ki so trpeli na vročem soncu med vinogradi. Pogosto sem jim priskočila na pomoč. To je nekako izvedela tudi mačeha Eleonora in do mene je postala še bolj nesramna. Včasih mi ni dovolila iz gradu in me je zaklepala v mojo sobo. Vsak kmet, ki ni delal dovolj hitro ali dovolj dobro, je moral Eleonori plačati globo 10 krajcarjev.

Nekega dne pa je oče povabil ženo Eleonoro na službeno potovanje s konjsko vprego v Kranjsko Goro, saj je sklenil kupčijo za 5 sodov vina z grofom Leopoldom Visoškim. Bila sem žalostna zaradi očetovega odhoda, za mačeho pa mi prav nič ni bilo mar. Dnevi so minevali in napočil je čas, ko bi se morala že vrniti na limbuški grad. Njiju pa ni bilo od nikoder. Naslednji dan je na moje okno gradu priletela grlica s pismom v kljunu, v katerem je pisalo:

Draga Leticija Lena!

Tvoj oče in mačeha sta umrla v prepadu.

Ko sta se oče in mačeha peljala proti Kranjski Gori, so v gozdovih lovci streljali na lisice. Konj v vpregi je podivjal zaradi strelcev. Dirjal je in dirjal in se ni uspel pravočasno ustaviti pred prepadom. Oče, mačeha in konj so mrtvi obležali na dnu prepada.

Moje sožalje.

grof Leopold Visoški

Bila sem strašansko žalostna. Izgubila sem še očeta – edinega, ki me je imel rad. Ostala sem čisto sama.

Nadaljevala sem očetov posel z vinom in oskrbovala grofe s sladko pijačo. Ker sem že v preteklosti pogosto pomagala kmetom, so mi v teh časih tudi oni v vinogradu priskočili na pomoč. Mislim, da so bili celo srečni, saj sem ukinila plačevanje globe in jim za delo dala plačilo.

Tudi tokrat je dobrota premagala zlo.

Lena Trantura, 5.b